

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

[Capvt III.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

Pœnas luebat debitas,
 Demum velut cuculliger,
 Legenda monstrat nuncia
 Signo notat a regio,
 Illic legebam, quod tuo
 ô Rex potestas incluta
 Pacem dedisset auream,
 Cunctis feris syluestribus,
 Cælumq; peruolantibus,
 Addebat istud in super,
 Vita genus pauperrima
 Legisse se vilissimum,
 Et cœnobita cœlibis
 Seruare duos ordines.
 Ait, nec vnquam carnis,

Nec vescar ouis amplius,
 Deoq; soli seruiam,
 Agamq; penitentiam,
 Errata deflens omnia.

Quæ certius quò crederem,
 Atrum cucullam subleuat,
 Nouasq; monstrat literas
 Prioris in Collegio:
 Vestemq; villis horridam.
 Post optat, Et feliciter
 Noctem quietam transgam,
 Dicitq; sese debitas
 Orare velle vesperas.

Fide, cui
 autē vide.
 II.

Latibar ergo plurimum
 Meumq; cætum conuocans,
 Mox liberis charissimis
 Hoc gaudium denuncio.
 Omnes triumphant licet,
 Clausasq; portas exeunt:
 Et victitant liberrimè.

Sed ille callidissimè
 Clam fur iniquus aduolat,
 Et optimum de filiis
 Ieiunus ore deuorat.
 Nec vis canum nos postea
 Venator aut custodit.
 Noctes diesq; liberè
 Prædatur, errat, enecat:

III.

Quousq; incundissimos
 Occidit omnes filios,
 Vorauit atque filias,
 Hæc: præter unam, quam canes,
 Dum terga vertit Reique,
 Vi sustulere mortuam:
 Nam dente sauo strinxerat,
 Et languidam momorderat,
 Ad vsque summos spiritus.

TRIA

TRIA EX HOC CAPITE PVL-
chra & fructuosa colligi
possunt.

IS qui inimicis circumdatus est, & securus in
arce munitissima, aut priuata custodia de-
tinetur, non facile voluptatis causa illam, ne
in manus hostium incidat, relinquet. Sic e-
nim Gallus, vt primum leuitate compulsus
muros suos firmissimos deserit, à Vulpecula
comprehenditur, & liberis suis charissimis
orbatur. Quare fideliter Cyrillus, vt omnes
attentè consideremus, & perpendamus, quò
eamus, cui fidamus: etiam in tutissimis rebus
nonnunquam dubitemus, & diffidamus, per
huiusmodi monet fabulam.

I.

Accidit aliquando, vt coruus esurientis
vulpeculae miseriam moueretur, gallinis iccir-
co aliquot ad famem vtriusque sufficienti-
bus verba dare cogitans, annuncio, inquit,
vobis Gallinae gaudium maximum Vulpes
enim virginum Vestalium ordinem ingressa,
dolos, praestigias, & omnem crudelitatem
exiit: quare cōgredimini mihi, vt miraculum
hoc spectetis, peplum enim ferens, templum
frequentat, & religiosè in choro cantat. Gal-
linae persuasae comitantur coruum, sed inter
ambulandum obuiam gallus venit, quem &
comitem sibi adiungere satagunt. Sed Gallus
dolo animaduerso gallinis ait, audite me fa-
tua, vnà cum ductore vestro ad necem pergi-
tis. Si creditis, quòd vulpes aut coruus quic-
quam

*Lupus filia
miserat, non
mentem.*

C

quam

quam boni in animum induxerint, nocte lucem, & luce noctem, quod impossibile est, expectatis. Nunquid audistis Sapiētis dictum: Ad credendum tardus, ad audiendum velox esto. Nec mendaci aut adulatori fides adhibenda est, verba enim prius ponderanda & trutina quadam examinanda sunt. Denique videtis quam stultum sit fallaci coruo fidere: & quam ridiculum credere vulpeculam mores expisse, aut pellem vulpinam peplo mutasse, & in templo more virginum cantare. Abest hoc ab ingenio, abest à moribus: naturam enim furca expellas, tamen vsque recurret. Hæc gallinæ cum audiuiſſent relicto coruo gallum sequebantur.

Secundò, ne temerè quis inimico fidem tribuat, etiamſi blandiſſimis vtatur verbis, eaq; sanctiſſimi Sacramenti sigillo ſtabiliat, ſicut Vulpecula hîc blandis & mendacibus dictis fictaq; ſanctimonia Gallum allectum decipit. Vt res eum qui inimicis facile crederet, viuo aſſimulârunt ſerpentem ſinu foventi, qui nesciret, quando ſe inuenteret iſtumq; veneno inficeret. Nemo igitur ſapiens inimico fidem habere, ſed eum per ſcanæ & angue deuitare debet.

Ad generũ Tertio, cùm Tyrannus per imperij inſolentiam viribus abuti, & pro animi libidine, *Ceroris ſi* vt hîc Vulpecula inter Gallinas graſſari cæpente: difficulter admodum à propoſito de- *necade, et* *Cingvine* *parci, De* *ſcondunt* terreri poterit. Per exercitationem enim male agendi conſuetudo & petulantia intolerabilis

bilis gignitur. Ita ut ludus ipsi iucundior est. *Reges, &*
 se non possit quam nouis subinde grauami- *sic a morte*
 nibus pauperes opprimere, & in eorū inno- *tyranni,*
 centi sanguine quoddam quasi refrigerium
 quærere. Nec sperandum tales vnquam ab
 immani proposito auocari posse, donec tan-
 dem in manus inimicorum deueniant, & iu-
 stum hant supplicium. Exemplo fit Maxi-
 mus ille Persarum Rex Cyrus, qui licet non
 insignē Tyranni & crudelitatis apud omnes
 occuparit titulum, tamen eum Scytharum
 Regina Tomyris deuictum regnoq; exutum
 capitis pœna multauit, saccoq; è corio con-
 fecto & sanguine humano impleto inuoluit,
 contumeliosum hoc cum summa exproba-
 tione adiiciens dictum: Saria te sanguine
 quem sitisti.

Testatur Lucius Florus, quod Germani *Quaquam*
 olim Quintilium Varum leges odiosas figen- *Tuatus af-*
 tem, & inauditas iniuriasq; constitutiones *firmat*
 excogitantem, cum omnibus suis trucidau- *Quintiliū*
 rint, & mortuo abscissa lingua, his verbis in- *hunc sibi*
 sultauerint, Tandem vipera sibilare desiste. *gladio mor-*
tem con-
 Quapropter non minus verè quam elegan- *sciuisse.*
 ter Poeta inquit,

Sic Regum finitur honor, sic gloria languet:
Morsus in humano sanguine Cyrus obit.
Cæsaris in toto quacumq; potentia mundo
Extitit interitum fertur habere grauem.
Exitum crudele ferunt, quacumq; potestas
Esse putat: Varijs inuolata modis.